

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De probatione ab authoritate sanctorum patrum. Cap. XXXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

Hierosolymitanum controuersia referretur, nullus dubitandi locus relinquitur, quin necessarium sit concilij fidem adhibere, si Ecclesiae authoritatem volumus tueri. Quarè præclarè à S. Gregorio Pontifice dictum est: quatuor Concilij generalibus tantam fidem adhibendam, quantam Euangelius; nimirum, quia idem magister est spiritus sanctus, & idem est auctor Christus. Quamobrem vbi de iustificatione sermo habebitur, explicada est sententia concilij Tridentini, decretum illius in medium afferendum est, quod declarat iustum fieri hominem iustitia inhærente per fidem in Christum, non historica, non mortua, sed formata, quæ per dilectionē operatur: & vbi in synodis habendus est sermo, ostendendum est absque peccato mortali non licere abesse à cura ouium, quæ nostræ fidei commissæ sunt.

Deprobatione ab authoritate sanctorum patrum. Cap. XXXVII.

IN explicatione sacrarum literarum, ad corroborandum aliquid, magnum etiam præstat argumentum Ecclesiastico oratori, sanctorum patrum cōsensus & authoritas, quandoquidem à Spiritu sancto docebatur, cuius ope ita ad veram diuinæ scripturæ intelligentiā penetrarunt, ut in ipsis, quæ ad fidem pertinent, non modò non errauerint; sed admirabilis etiam omnium consensus extiterit. Cum enim omnes, qui illis successerunt scriptores & concionatores, sacrarum literarum sensum ex doctrina ab illis percepta populo tradiderint: populus autem eundem sensum fideliter acceperit, profecto, si ipsi errauissent, necessariò aut eos Ecclesia, omnium errorum expultrix,

pultrix, tanto in honore tot annos nō habuisset; aut in ea-
dem nauis versata, naufragium fecisset: quod tantum ab-
est, ut verum sit, vt qui id dicere auderet, hæresis se labe
commacularet. Hos autem Dominus per Hieremiā pro-
phetā Ecclesiæ pollicitus fuit, cùm dixit: Dabo vobis pa-
stores, iuxta cor meum, & pascent vos scientia & doctri-
na: vt videlicet intelligeremus, ob id eos post prophetas,
apostolos, & Euangelistas, nobis suisse datos, quo eorum
catholicam, hoc est, vniuersalem & communem intelli-
gentiam, atque autoritatem, tanquam Ecclesiæ regu-
lam, à Deo præscriptam, sequeremur. quo loco monemus
clericos, nè contra sententias sanctorum patrum, ad po-
pulum audeant dicere: nec si quid ab eis, vt potè homini-
bus, erratum est, detegere, vt faciunt quidam, qui de præ-
destinatione sermonem instituentes, B. Augustini senten-
tiam improbandam suscipiunt; omne mendacium vitu-
perātes, S. Hieronymum accusant; oratione, laudibus, &
interdū etiam filētio sanctissimi viri, lumina Ecclesiæ,
venerandi sunt: eorum errores minimè sequendi, dissimu-
landi tamen, cùm ad populum habetur sermo. Magna
est etiam autoritas Doctorum, qui scholastici appellan-
tur, præsertim B. Thomæ Aquinatis, quem sancta Conci-
lia, Tridentinum in primis, magna veneratione dignum
iudicauit, eorumq; ³ authoritas valet plurimum ad con-
firmanda vera religionis dogmata, & ad falsa & perni-
tiosa refellenda.

De probatione ab autoritate Philosophorū.

Cap. XXXVIII.

NON minima est philosophorum autoritas, eorum
nimirum, qui non solum naturæ vim & effecta;